

KANAL - NYT

nedbrydning og genopbygning af kanalområdet

Nr. 17 - 2

Efterår og jul 2021 - sektion 2

Al gang foregår i løb!

Renovering af kanalområdet løbes i gang

Fra skrot til slot

Vi er i fuld gang. Kanalområdet er taget under kyndig og kærlig behandling af folkene fra entreprenørgården i Visborg. Sommeren var slet ikke forbi, da processen begyndte - og vi må indrømme, at det var tiltrængt.

Ingen kan vist påstå, at det var af storhed, at vi gik i gang.

Tvivlede man før, så måtte man lade sig overbevise, efterhånden som tiden gik. Træværket var virkelig ringe, og terrasserne havde virkelig sat sig. Det var med andre ord hårdt tiltrængt med fornyelse, genopfyldning og genopretning.

Det har været spændende at følge arbejdet, og der er vist bred enighed hele vejen rundt, at det er dygtige folk, vi har til at klare opgaven - tilmed er de både hurtige og energiske. En glæde at se.

Projektet tog udgangspunkt dér, hvor man mente, det trængte mest. Det var sjovt nok ved de nyeste huse i området, fra nummer 25 og nedefter. Terrasserne blev tømt efter aftale, plankeværk mellem de enkelte huses terrasser blev fjernet og kørt væk, og så blev terrassernes stenbelægning taget op og kastet bort. Sideløbende blev hegnet - *eller bræddevæggen* - ud mod kanalen fjernet, og så kunne man begynde på det spændende genopbygningsarbejde.

Der skulle køres sand på, det skulle stampes og bearbejdes - og så skulle der sættes afskærmning op ud mod kanalen. En sokkelrende blev gravet, beton blev kørt til og hældt ned, og så var man klar til at lægge de første betonblokke.

Igen gik det hurtigt. Betonen skulle jo ikke tørre ud inden tid, så der blev ikke set så nøje på urets viser. Nu skulle det være. Og det blev. En tilsyneladende stabil og jævn betonmur dukkede op mellem de enkelte terrasser og kanalens vand. Trygt og godt ser det, og nu véd vi, at vandet ikke kommer igennem lige med det første.

Muren står i skrivende øjeblik med den nøgne beton, men træ til beklædning er ankommet og ligger klar til brug, og så snart, der gives grønt lys, begynder beklædning af muren. Det bliver spændende at se, og det er først, når den del

af arbejdet er færdigt, at vi kan bedømme, om det maritime miljø har lidt skade af ombygningen, eller om det er bevaret - måske endda forbedret.

Oprindelig var det ikke meningen, at den fine buede bro ved kanalens udmunding i Mariager Fjord skulle have været fornyet, men det bliver den - eller rettere: den får ny belægning, og ærligt talt vil det også være dumt ikke at få det gjort. Projektet skulle gerne ende med det bedst mulige resultat.

Som det antydes i overskriften - *fra skrot til slot* - så var stedet her begyndt at ligne noget, der havde oplevet bedre dage. Forfaldet var så småt begyndt at gøre sig gældende. Det er bremset nu, og endnu engang må vi sige, at Marcussens Bro er et godt sted at bo - og nu bliver der gjort noget afgørende, for at det kan blive ved med at være sådan.

Lad os i fællesskab glæde os over det - og over, at det endelig lykkedes at komme i gang med god udsigt til, at det også bliver fuldført. *Fra skrot til slot*. Smukt er det her på stedet. Så smukt, at folk, der kommer på besøg, som det første må udtrykke glæde og beundring, at et sådant sted virkelig findes på vore breddegrader. Endda her i Hadsund. Jo, vi er heldige.

Finn Carpentier

En betonmur bliver til på Marcussens Bro - efteråret 2021

Har I rigtig givet jer tid til at nyde synet af omhyggeligt udført håndarbejde. Fliserne rundt ved nedløbsrørene er rundskåret og ikke - *som det normalt eller ofte er tilfældet* - blot kantet til.

Det er flot. En detalje, måske, men en detalje, som det er værd at glæde sig over. Og det vil vi så gøre!

PS. I næste nummer af Kanal Nyt forventer vi at kunne bringe billeder af det helt færdige ombygningsresultat med de nye terrasser på plads og måske lidt flere ord fra ombygningssagaen

BROEN

En bro er til for at skabe vej over noget ufremkommeligt, fra bred til bred, fra den ene side til den anden, og hvad gør man så, når broen sættes ud af kraft?

I boligforeningen Marcussens Bro oplevede vi i forbindelse med den store ombygning af kanalområdet, at den lille fine buede gangbro over kanalen blev sat ud af spillet en tid. Det var i en periode rent faktisk ikke muligt at gå den sædvanlige tur rundt om og i bebyggelsen. Man måtte ”nøjes” med at gå op til fjorden og tilbage igen ihukommende omkvædet i den gamle refrainsang ”*hen te’ kommoden og te’bavs igen*”.

På et tidspunkt blev det bedre, og efter sigende er det ganske vist, at der på et tidspunkt kommer ny træbelægning på broen. En tid lang måtte vi dog nøjes med at betragte den triste virkelighed - broen, der virkelig svævede over vandene og tilmed var adgang til den spærret af rød-hvide markeringer.

Ak ja, husker I dengang, da alt var bedre, og der ikke var lagt forhindringer ud til at hæmme den så skattede bevægelsesfrihed?

Nå, trøst jer. Tålmodighed. ”*Giv tid, giv tid*”, som vi synger det et sted. Noget spændende, smukt og funktionelt er på vej.

Ja, det er tydeligt at broen "*stumper*". Det er med fare for både liv og lemmer, at prøve at passere den. Man må tage omvejen ovenom og ned på enten øst- eller vestsiden af Marcussens Bro. Eller, som det hedder, *nedenom og hjem!* Jeg håber, at I alle kan finde vej.

Og så en dag skete det - *det var i øvrigt torsdag 23. september, den dag, da et voldsomt stormvejr hærgede land og rige* - at broen skulle flyttes. Altså flyttes tilbage. Dejligt, var vi et par stykker, der tænkte, lige indtil det gik op for os, at det ikke var for vores skyld, det skete. Det var af hensyn til det fremadskridende arbejde.

Længe før, vi havde forventet det, var entreprenørfolkene klar til at gå i gang med østre kanalbred, og derfor kunne broen ikke bare ligge der, hvor den lå i vejen. Den skulle med andre ord flyttes, og det skete - og det var en fin oplevelse at stå og se på flytningen. Heller ikke her var tingene lagt i tilfældighedernes hænder. Der var styring på fra først til sidst. I kan selv se med.

Næsten på plads

- og en skønne dag kunne ordet *"næsten"* sløjfes. Broen på plads, og det er nu atter muligt at gå hele vejen rundt. Dejligt!

"Hvad er der egentlig sket med broen", var der én, der spurgte. "Nå, den har såmænd bare fået nyt fundament", lød svaret.

Bål på Broen

Det er en begivenhedsrig tid, vi lever i - os på Broen! Det store kanalrenoveringsprojekt skrider fremad. Undervejs sker der ting og sager, som nok kan få én og anden til at stoppe op et kort øjeblik for lige at mindes ordene: *hvad var det dog, der skete?*

En dag stod jeg ved kanten af udgravningsområdet og tænkte, at det lignede en regulær arkæologisk udgravning: *hvad mon de finder på det sted?*

En anden dag var det hele dog ved at blive lidt for spændende.

Hos Jytte og Axel ramte man ned i et hvepsebo, og det, fandt hvepsene, var ganske utilstedeligt, så de gjorde oprør - fløj omkring og stak løs på alt, hvad der var i nærheden, og den slags gør ondt.

Foto: Solveig Enevoldsen

Foto: Solveig Enevoldsen

Foto: Solveig Enevoldsen

En anden gang kom Bente til at sige, at lige nu lever vi "*på afgrundens rand*". Og det kan der da være noget om! Spændende!

Finn Carpentier

Højvande ved daggry

En dag, jeg stod og snakkede med én af entreprenørerne, var der anledning til at rose det både udførte arbejde og det pågående og ikke mindst hurtigheden i arbejdsprocessen. Med klædelig beskedenhed undskyldte entreprenøren sig med, at de jo også havde været heldige med vejret og ikke mindst med vandstanden i kanalen.

De havde kunnet arbejde stort set efter planen. Lidt regn nu og da, men ikke noget afgørende, og højvande havde man næsten undgået.

Den 22. oktober blev der vendt rundt på det. Et fantastisk flot efterårsvejr var det, blå himmel, solskin, enkelte hvide og grå skyer og én til tider generende blæst - og netop blæsten gjorde udslaget.

Den var i det rigtige hjørne, nordvest, og fra det hjørne pumpede den vand ned i de indre danske farvande helt oppe fra Norskehavet med stigninger i Kattegat og Østersø på en meter og mere.

Det kunne mærkes også her på Marcussens Bro. Slet ikke noget alarmerende for os beboere, men generende for håndværkerne - ikke mindst for de to tømrere, der havde deres daglige gang hernede. De kunne pludselig ikke længere arbejde med at bygge gangbro, for gangbroen lå under vand.

Det hører årstiden til og var ventet, og andre og bedre dage er på vej, men hvor er vi sårbare. En mindre vandstigning, og vi må ligge stille.

Gad vide hvad man vil gøre den dag, det bliver alvor med vandstigning - også på Marcussens Bro?

Tankevækkende.

Finn Carpentier

Tømreren er i gang

Det er bare gået så godt og så hurtigt med entreprenørarbejdet i forbindelse med fornyelse af kanalområdet på Markussens Bro. Vejret har været med håndværkerne, og ingen tid er blevet spildt. Tværtimod har man været i gang dagen igennem lige fra tidlig morgen til langt ud på eftermiddagen. Det har bare været en fornøjelse at se og at opleve.

Entreprenørfasen er endnu ikke overstået, men den er så langt fremme, at tømrerne har kunnet komme i gang. Der er ingen tvivl om, at de er blevet mødt af store udfordringer. Dels har vejret lige fra dag eet ladet meget tilbage at ønske. Det har regnet og været lidt af et sjaskvejr. Oven i alt det kommer så tømreropgavens kompleksitet. For at kunne løse den stillede opgave har håndværkerne været nødt til at

*Så er vi i gang midt
i vandet eller på
glatte sten*

Man kan vel ikke udelukke en våd buksebag - og koldt må det givet have været

Gad vide, om man kan slippe for våde bukser, når man sejler i stedet for at vade i det våde -

i en lille båd, der gynger, / sidder jeg og synger, / synger om de ting, / der gi'r livet værdi.
Jeg kan ikke gå på vandet, /men jeg kan så meget andet

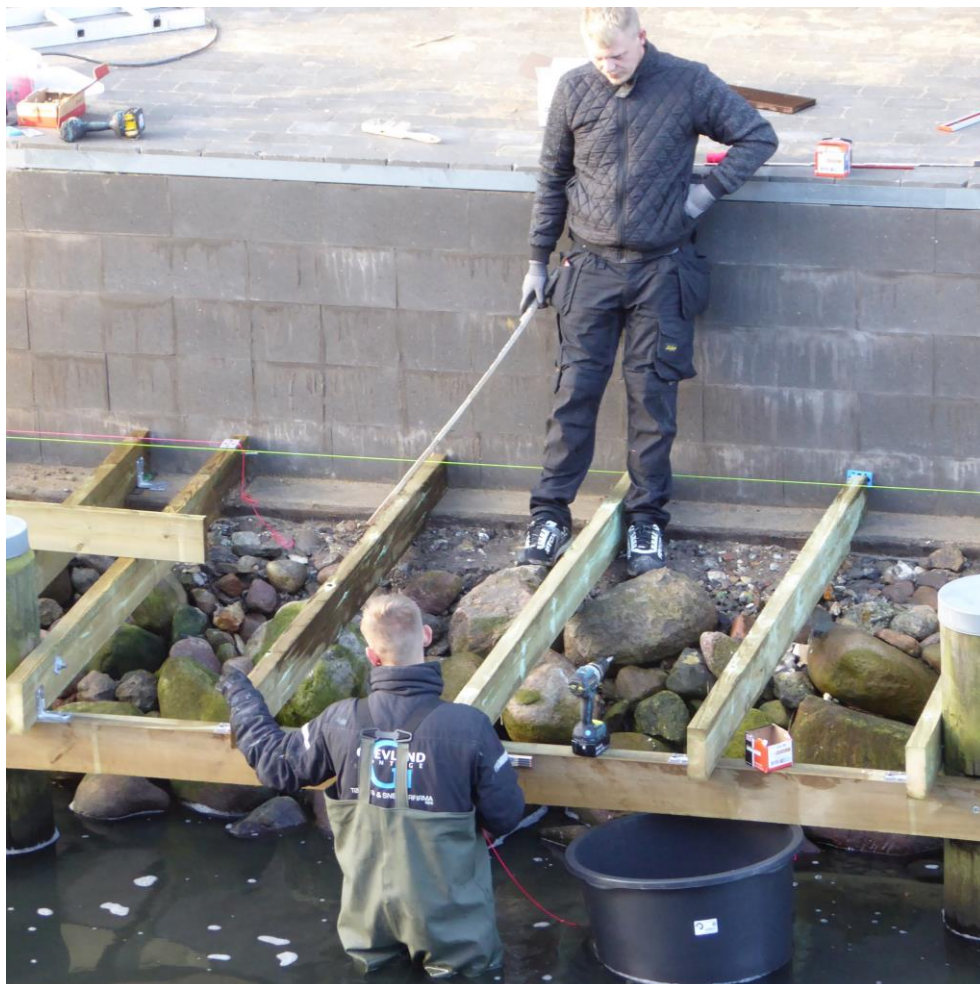
- og det kan vi her på Marcussens Bro så glæde os over.

Råd og levende småkravl - det er ikke af storhed at skifte træet

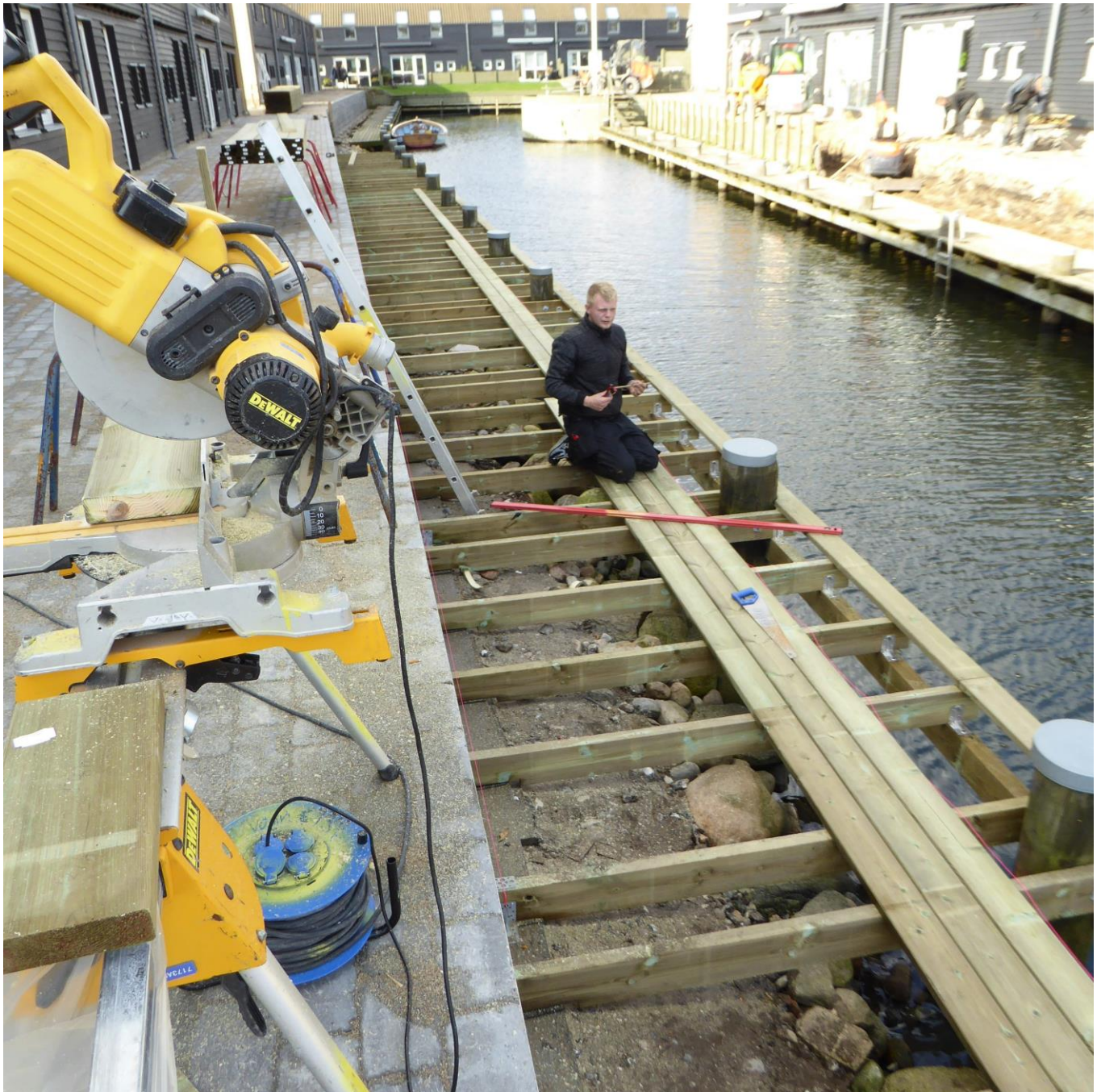

Situationen vurderes

Ja, men lad os lige snakke om tingene

Med vaterpas og målepind.

Vidste I, at ordet ”*vaterpas*” kommer af det nederlandske ord for vand ”*water*” og hentyder til at stillestående vand altid vil lægge sig helt vandret?

iklæde sig vaders eller andet vandtæt arbejdstøj. En del af arbejdet må nemlig nødvendigvis foregå stående ude i selve kanalen:

vand foroven, vand forneden, vand på alle sider, alt krydret med den rigelige regn - mon ikke det har været generende og ikke mindst ret så koldt. Ubehageligt i hvert fald.

Men i gang er man kommet, og man får en klar fornemmelse af, at tingene er i skred.

Det er spændende at se og at følge det fremadskridende arbejde, og vi kommer ikke uden om, at netop tømrerarbejdet er spændende, for det er resultatet af anstrengelserne her, der bliver synlige i en lang årrække fremefter.

Fundamentet udgøres af den flotte og omhyggelige entreprenørindsats. Facaden ligger for størstedelens vedkommende i tømrenes hænder.

Finn Carpentier

Omhu og akkuratessse - læg
mærke til detaljerne de
rundskårne gangbrædder

TØMRER- & SNEDKERFIRMA
aps

Øst for kanalen

Renovering af kanalens østside fulgte nogenlunde samme skema, som renoveringen af vestsiden. Dog var det lidt mere besværligt at arbejde på østsiden, fordi der simpelthen ikke er så god plads. Det lod man sig dog ikke skræmme af. Med krum hals tog man arbejdet på sig og sled og slæbte - i disse ords egentlige betydning.

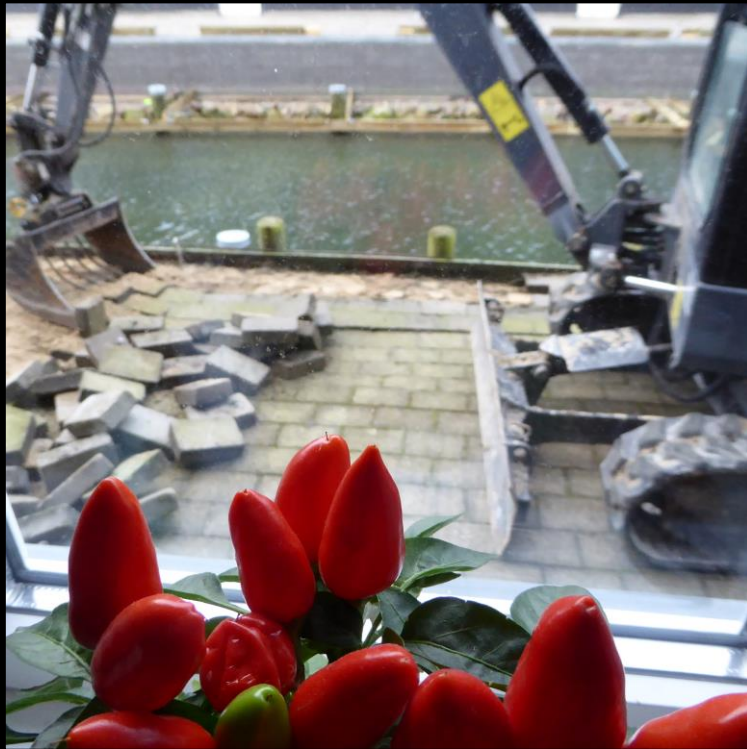
Efter at terrasserne var tømt, var der plads for de arbejdsomme, og også her gik det hurtigt og præcist og vist helt efter planen.

Finn Carpentier

Østsidens terrasser er ryddet - nu brydes de op

Sand samles op og køres væk

- og sand deponeres.

*Det skal selvfølgelig
genbruges*

Stolpehuller på terrassen

De nye terrasser skal selvfølgelig - i lighed med de gamle - inddeles i individuelle områder. Vi får hver vores terrasse. Til det brug bliver der nedstøbt galvaniserede stolper, hvor de kommende hegn påsættes i de højder, der er besluttet på generalforsamlingen.

Mod kanalen sættes en 90 cm høj låge med glas. Denne låge åbner indad på terrassen, øvrige låger åbner udad.

Billedet herunder illustrerer, hvordan stolperne rent praktisk anbringes: fliser fjernes, hvor stolpen skal nedstøbes. Flisebelægning reetableres efterfølgende. Det bliver godt, og selvom man kan have en tanke om, at der bliver meget metal, så bliver det både flot og holdbart.

Finn Carpentier

Thorkilds terrasse set i fugleperspektiv. Man får en klar fornemmelse af, hvordan den færdige terrasse kommer til at se ud. Perfekt idyl!